

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3206

гр. София, 28.09.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-10, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цвета Желязкова

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разгледа докладваното от Цвета Желязкова Търговско дело № 20221100901719 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 692, ал. 2 и ал. 3 във вр. чл. 685, ал. 1 и чл. 688, ал. 1 от ТЗ.

По възражение, вх. номер 51603/31.05.2023 г. на Национална агенция за приходите /НАП/

На 31.05.2023 г. НАП в качеството си на кредитор е подал възражение по чл. 690, ал.1 от ТЗ срещу Списък на приетите вземания, обявен в ТР под номер 2023051809425 по партията на Д.Х. БГ ЕООД /н./ ЕИК *****.

С възражението се сочи, че към молба, изх. номер М -24-28- 144 7/22#14/28.03.2023 г. за предявяване на НАП е представено по делото заверено копие от Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С220022-022-0043588/24.06.2022 г. на публичен изпълнител с месторабота ТД на НАП София. Поддържа се, че съгласно разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ кредитор, чието вземане е обезпечено със заповор, вписан в Централния регистър на особените залози, има право на предпочтително удовлетворяване при разпределение на суми, получени при реализация на обезпеченото имущество. С молба, изх. № М -24-2 8- 1447/22#14/28.03.2023 г. по делото било представено и удостоверение № 1577369/21.03.2023 г., издадено от Централния регистър на особените залози, видно от което постановлението за налагане на обезпечителни мерки по реда на ДОПК е вписано по партията на длъжника в ЦРОЗ под № 2023032100636. Поради това се сочи, че тъй като с молбата за предявяване на Национална агенция за приходите от 28.03.2023 г. са представени доказателства, както че за обезпечаването на част от предявените вземания в размер на 29 726,53 лева, от които 25 347,88 лева – главница и 4 37,65 лева – лихва, са наложени заповори по реда на ДОПК, така и за вписването на същите в Централния регистър на особените залози, то неправилно синдикът в списъка с приетите вземания е предвидил поредност за удовлетворяване на тези вземания на НАП по чл. 722, ал.1, т.6 и т. 9 вместо

чл. 722, ал.1, т.1 от ТЗ.

Моли да се допусне промяна в списъка в посочения смисъл.

В становището си временният синдик Е. Т. оспорва възражението. Сочи се, че с наложената по реда на ДОПК, съгласно постановление С220022 - 022 - 0043588 от 24.06.2022 г. (вписано в ЦРОЗ под No 2023032100636) обезпечителна мярка - заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки на територията на страната и др., е обезпечено събирането на публични до размера па 29 726,53 лева. от които: главници - 25 347,88 лв. и лихви, начислени до 27.03.2023 г. - 4 378,65 лв., ведно със законната лихва до окончателно изплащане, но се отбелязва, че постановлението за наложената обезпечителна мярка е вписано в ЦРОЗ на дата 21.03.2023 г. - след датата на решението за открий.не на производството по несъстоятелност, което прави вписването недопустимо, съгласно нормата на ЧЛ.638, ал.4, изр. трето от ТЗ, и не създава привилегия за предпочтително удовлетворяване. Синдикът подробно излага аргументи, че нормата па ЧЛ.722, ал.1, Т.1 от ТЗ урежда ред на отчитане на основания, пораждащи привилегиите, но не може да създаде такова предимство, ако не е налице друго материалноправно основание, което да налага предпочитание на съответния кредитор. Сама по себе си нормата не създава привилегия, нито дава право на предпочтително удовлетворяване, тъй като се отчитат различните правни характеристики на ипотеката и залога (като признати от закона обезпечения, изрично предоставящи право на ипотекарния или заложен кредитор да се удовлетвори предпочтително от вещта, предмет на обезпечението) и на заповор и възбрана (като обезпечителни процесуални мерки, целящи запазване на имуществото на длъжника, но не и право на предпочтително удовлетворяване). Заповорт и възбраната не осигуряват привилегия, а само относителна недействителност на извършените от длъжника разпореждания с имуществото след тяхното налагане - чл.452 от ГПК; чл.206 от ДОПК.

Поддържа се, че следва да се извърши корелативно и корективно тълкуване на чл.722, ал.1, т.1 ТЗ вр. чл.193 от ДОПК, като „привилегията“ на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ се изчерпва с възможността за ностъпления от осребряване на имущество, върху което има наложени заповор или възбрана, и удовлетворяване на кредитора, в чиято полза е наложена обезпечителната мярка, но само в производството пред публичния изпълнител по ДОПК. След изтичане на установения от закона 6-месечен срок и предаване на неосребреното имущество от публичния изпълнител на синдика, тази привилегия е неприложима. Поддържа се, че единствената привилегия, която следва от наложени обезпечителни мерки по реда на ДОПК е правото на държавата при открито производство по несъстоятелност и в рамките на 6 месеца от открий.нето му да реализира имуществото, върху което са наложени мерките по реда на ДОПК, но дори и в този случай се сочи, че вписването на мерките в ЦРОЗ не създава привилегия за предпочтително удовлетворение на публичните вземания. Цитира се и практика на ВКС по идентичен казус - предявен от НАП иск с правно основание чл.694 от ТЗ за установяване поредност на удовлетворяване на приети публични вземания по ЧЛ.722, ал.1, т.1 от ТЗ - определение No 50091/13.02.2023 г., постановено по Т.Д.]У2

1462/2021 г. на ВКС, I ТО.

Длъжникът - уведомен по реда на чл. 50, ал.2 от ГПК не взема становище по възражението.

Съдът като обсъди доводите на страните и материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение № 334/10.03.2023 г., обявено в ТР на 13.03.2023 г. е обявена неплатежоспособността на Д.Х. БГ ЕООД, ЕИК *****, седалище :гр. София, ж.к. ***** и е определена начална дата на неплатежоспособността – 25.05.2021 година, открито е производство по несъстоятелност, на основание чл.630, ал.1 от ТЗ, по отношение на Д.Х. БГ ЕООД, ЕИК *****, седалище: гр. София, ЖК *****.

От тази дата са започнали да текат сроковете за предявяване на вземания от кредиторите на дружеството. Едномесечният срок по чл. 685, ал. 1 от ТЗ е изтекъл на 13.04.2023 г., а двумесечният срок по чл. 688, ал.1 от ТЗ е изтекъл на 13.06.2023 година.

Относно възраженията на кредитора НАП относно вписани обезпечения и поредност на удовлетворяване на негови вземания, заявени с молба от 03.04.2023 г.

На 03.04.2023 г. (подадено по пощата) НАП е подал молба за приемане на следните вземания:

1. Публични вземания за данъци за 54 072,80 лв., от които главници - 48 071,61лв. и лихви - 6 001,19 лв., от които публичните вземания за данъци по това предявяване се разделят на: възникнали до датата на съдебното решение за открий.не на производството по несъстоятелност - 53 813,65 лв., в т. ч. главници - 48 071,61 лв. и лихви - 5 742,04 лв.; - възникнали лихви след датата на съдебното решение за открий.не на производството по несъстоятелност, в периода от 11.03.2023 г. до 27.03.2023 г. -259,15 лв.
2. Публични вземания за задължителни осигурителни вноски за 16 330,92 лв., от които главници - 14 560,31 лв. и лихви - 1 770,61 лв., като публичните вземания за задължителни осигурителни вноски по това предявяване се разделят на: - възникнали до датата на съдебното решение за открий.не на производството по несъстоятелност - 16 252,39 лв., в т. ч. главници - 14 560,31 лв. и лихви - 1 692,08 лв.; - възникнали лихви след датата на съдебното решение за открий.не на производството по несъстоятелност, в периода от 11.03.2023 г. до 27.03.2023 г. - 78,53 лева.

Относно вземания в размер на 29 726,53 лева, от които 25 347,88 лева – главница и 4 37,65 лева се сочи, че има наложени обезпечителни мерки с Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С220022-022-0043588/24.06.2022 г. на публичен изпълнител с месторабота ТД на НАП София - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, вкл. и съдържанието на касетите, както и сумите, предоставени за доверително управление в търговските банки на територията на страната, описани в постановлението, като запорът е вписан

под номер 2023032100636 в Централния регистър на особените залози.

В списъците по чл. 685, ал.1 и чл. 688, ал.1 от ТЗ, синдикът Е. Т. е приела, че посочените вземания не се ползват от посоченото обезпечение и следва да се удовлетворят съответно по реда на чл. 722, ал.1, т.6, и т.9 от ТЗ, в зависимост от момента на възникване и дали се касае за лихва или главници.

Възражението по чл. 690, ал.1 от ТЗ от кредитора НАП е постъпило по пощата съответно на 25.05.2023 г., т.е в срока по чл. 690, ал.2 от ТЗ, от легитимирана страна – кредитор, чието вземане не прието така, както е предявено от синдика, поради което са ДОПУСТИМИ и следва да се разгледат по същество.

По същество спорът се свежда до въпроса дали вземанията на кредитора Държавата чрез НАП, по отношение на които е наложен обезпечителен заповор, вписан в ЦРОЗ се ползват от привилегията по чл. 722, ал.1, т.1 от ТЗ, която следва да се съобрази при определяне на реда на удовлетворение на този кредитор и в рамките на несъстоятелността на длъжника. Т.е необходимо е да се издири съдържанието на посочената норма в системата от норми, регламентиращи възможностите на кредиторите да охранят имуществото на длъжника си, с цел да могат принудително да осъществят своето признато вземане.

Допълненията на разпоредбата на чл. 722, ал.1, т.1 от ТЗ (изм. - ДВ, бр. 70 от 1998 г., доп. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01. 01. 2006 г.), в частта им относно вземанията, *„обезпечени със заповор или възбрана, вписани по реда на Закона за особените залози“*, са направени с § 21, т. 4 от ПЗР на ДОПК - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01. 01. 2006 г.). В мотивите към законопроекта липсва разграничение между заповори, наложени в рамките на принудителното изпълнение за публични държавни вземания по реда на ДОПК, или за такИ., в рамките на индивидуалното принудително изпълнение по ГПК. Към този момент в Закона за особените залози съществува разпоредбата на чл. 26, ал.3, т.1, съгласно която на вписване в ЦРОЗ подлежи и заповора върху имущество по чл. 4, т.е имущество, което може да е предмет на особен залог по ЗОЗ.

С последващо изменение на ЗОЗ § 32 от ЗИДЗДДС, обн. ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007 г.) – в текста на чл. 26, ал.3 се включват т.11, 12 и 13 като обстоятелства, които подлежат на вписване - заповорът и възбраната, наложени по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс; съобщението за доброволно изпълнение по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс; разпореждането за прекратяване на принудителното изпълнение по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съответно е приета нова разпоредба на чл. 32, ал.5 от ЗОЗ, с което се забранява пристъпване към изпълнение, ако е вписан заповор, възбрана или съобщение за доброволно изпълнение по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

С последващо изменение на ЗОЗ – ЗИДЗОЗ, обн. ДВ, бр.100/2008 г., са отменени чл. 26, ал.3, т.12 и т.13, и изменени т.11 (премахнато е вписването на възбраната по реда на ЗОЗ като непрецизно) и чл. 32, ал.5 от ЗОЗ. В

мотивите към законопроекта е записано, че новият текст на чл. 32, ал. 5 преодолява една празнота в закона, която създава сериозни проблеми в практиката, като ясно урежда отношенията между кредиторите, когато върху имущество, послужило като обезпечение по този закон, се провежда индивидуално изпълнение по различни начини. Уреждат се правата на зложния кредитор при започнало принудително изпълнение от друг кредитор по реда на Гражданския процесуален кодекс или ДОПК. Изтъкнато се, че принципът, който се застъпва е, че зложният кредитор, вписал в регистъра пристъпване към изпълнение, има правото да изиска от всеки, насочил изпълнение върху зложното имущество, да му го предаде, или, ако не е вписал пристъпване към изпълнение, да се присъедини към изпълнителното производство. Предложението съответства на материално-правните разпоредби за правото на обезпечения кредитор, да се удовлетвори било като сам и директно упражни зложното си право чрез осребряване на зложното имущество, било като се присъедини в изпълнителното производство, когато срещу зложното имущество са започнали изпълнителни действия от съдебен или публичен изпълнител. Анализират се чл. 32, ал.5 от ЗОЗ в рамките на настоящото производство е от значение за изясняване волята на законодателя, а именно дали се прави разлика между наложен запов по ЗОЗ в рамките на принудително изпълнение по ГПК или на ДОПК, тъй като през този период има успоредно съществуване на чл.26, ал.3, т.1 и т.11 от ЗОЗ. Видно от мотивите, такава разлика не се прави. Дуалната възможност за вписване на залог в ЦРОЗ, наложен в производство по ДОПК – и по т.4 и по т.11 от чл. 26, ал.3, следва да се отдаде на непрецизна законодателна техника, а не на формулировка, която води до различен правен ефект на вписването на запов по ЗОЗ, в зависимост от това какво вземане се удовлетворява (по реда на ДОПК или на ГПК).

Аргумент в тази насока са последващите изменения на ЗОЗ – ЗИДЗОЗ, обн. ДВ, бр. 105/2016 г., с които разпоредбата на чл. 26, ал.3, т.11 не е възпроизведена, като в мотивите към законопроекта е посочено, че с промените в чл. 26 се прецизират правилата, уреждащи залог на вземане, залог на ценна книга и залог на съвкупност, като е възприет подходът на опростяване на режима на вписване на договора и осигуряване на бързина и качествено реализиране на правата на кредитора.

За да се прецени дали вписаният запов по реда на чл. 26, ал.3, т.1 от ЗОЗ създава посочената привилегия за предпочтително удовлетворяване, следва да се анализира и относимата уредба в ДОПК.

Според специалното правило на чл. 193 от ДОПК, във връзка с чл. 638 от ТЗ, имуществото, върху което преди открий.не на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания или срещу което е започнало принудително изпълнение за събиране на публични вземания, може да се реализира от публичния изпълнител при условията и реда на ДОПК в срок от 6 месеца от открий.не на производството по несъстоятелност, след изтичането на който срок публичният изпълнител предава имуществото на синдика за осребряване и разпределение на получените суми в производство по несъстоятелност. При осребряване на

имущество по чл.193 ДОПК вр. чл. 638 от ТЗ (в 6 месечен срок от открИ.не на производството), съгласно чл. 194 от ДОПК, кредитор, в полза на когото са учредени залог или ипотека, или който е упражнил право на задържане върху имущество от масата, срещу което са започнали изпълнителни действия или са наложени обезпечения по чл. 193 от ДОПК, се смята за присъединил се в производството пред публичния изпълнител. Следователно, щом и при вписан по реда на ЗОЗ заповор по чл. 193 от ДОПК, публичното вземане, във връзка с което е вписан заповорът, няма привилегия по ДОПК, равна на тази на заложенния кредитор, то на по-силно основание, това публично вземане не се ползва и с особена привилегия по чл. 722, т. 1 от ТЗ, дори в случая когато то се удовлетворява в производството по несъстоятелност, след изтичане на 6 месечния срок от открИ.нето му. Аргумент за горното е и разпоредбата на чл. 724 ТЗ, която изрично визира разпределението на продажната цена на заложена или ипотекирана вещ, но не и на възбранена или заповорена вещ.

Следователно, вписаните в първичните регистри на ЗОЗ заповори (невъзможно е вписването на възбрани, тъй като предмет на особен залог не могат да са недвижим имоти и кораби) не разкрИ.т по-различни характеристики от обезпечителните заповори, т.е класически обезпечителни мерки по ГПК и ДОПК. С тях се забранява извършване на разпоредителни действия от страна на длъжника с предмета на обезпечителната мярка, а при нарушаване на тази забрана, действията се считат непротивопоставими (неизвършени по отношение на кредиторите) - чл. 451 и чл. 452 от ГПК. Но въз основа на заповора или възбраната (която не е ясно как може да бъде вписана по реда на ЗОЗ) не възниква право на предпочтително удовлетворение на кредитора при осребряване на това имущество (така и „Обезпеченията в материалното и в процесуалното право“, ИК Труд и Право, 2018 г., стр. 53).

Следва да се отбележи, че аргумент в полза на извода, че заповорът и възбрана, вписани по ЗОЗ не създават никаква особена привилегия за предпочтително удовлетворение, което сочи на необходимостта от корективно тълкуване на разпоредбата на чл. 722, ал.1, т.1 от ТЗ, е и разпоредбата на чл. 37, ал.1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове във връзка с чл. 9, ал.1 от ЗНА, съгласно която думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове. В конкретния случай, нито в ЗОЗ, нито в ТЗ има специално правило, което по аргумент от чл. 37, ал.2 от Указа да определят специален смисъл на понятието „заповор“, което да води до разлика в общоприетия смисъл на това понятие, така, както бе очертано и по-горе, а именно - разпореждане на съдебния изпълнител, с което определено вземане на длъжника се предназначава за принудително удовлетворяване на вискателя, като се забранява на длъжника да се разпорежда с вземането, а на третото задължено лице – да плаща на длъжника, като по този начин се обезпечава изпълнението, чрез запазване принадлежността на вземането към имуществото на длъжника, осуетяване погасяването на вземането чрез плащане, извършено в полза на длъжника, и задължаване третото лице да пази заповорените суми. Допълнителното условие по чл. 722 от ТЗ – за

вписване на запора по реда на ЗОЗ не води на различен извод, тъй като ЗОЗ не предвижда подобен ефект, който да се свързва с вписване на запора по партидата на залогодателя.

Сходни аргументи са изложени и в определение № 519 от 15.11.2019 г. по т. д. № 515/2019 г., ТК, I ТО на ВКС, според което в теорията се възприема становище за необходимостта от корективно тълкуване *de lege lata* на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ в частта, предвиждаща привилегия при удовлетворяване на вземанията, обезпечени със запор или възбрана, вписани по реда на ЗОЗ. Приема се, че е недопустимо вписване на възбрани по реда на ЗОЗ, тъй като недвижимите имоти не са обект на обезпечения по ЗОЗ /чл. 4 ЗОЗ/, а вписването на запор има за последица противопоставимост на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху запорираното имущество /чл. 12, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 ЗОЗ/, като при принудително изпълнение заложникът кредитор ще има качеството на хирографарен, а не за обезпечен. Поради това и се приема, че вписването на запора не дава право на вискателя да се удовлетвори предпочтително от имуществото, върху което е учреден залога, като такова право не може да има и кредиторът с прието вземане в производството по несъстоятелност. При това тълкуване се отчита, че целта на вписването на обезпечителни мерки по реда на ЗОЗ не е създаване на право на предпочтително удовлетворяване, а предимство при конкуренция на различните способи на принудително реализиране на заложното право, тъй като вписването на насочване на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОПК осуетява пристъпване към изпълнение от страна на заложникът кредитор /чл. 32а ЗОЗ/. Съгласно специалните правила, уреждащи действието на запора и възбраната, вискателят, ползващ се от обезпечението, няма предимство при удовлетворяването си спрямо конкуриращи кредитори /чл. 459, ал. 1 вр.457, ал. 1 и чл. 460 ГПК, т. 7 от ТР № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК и чл. 217, ал. 1 и 3 и чл. 194, ал. 5 ДОПК/. Отчита се и разпоредбата на чл. 638, ал. 4 ТЗ, изключваща противопоставимост на такива мерки след откриване на производството по несъстоятелност, както и регламентацията на специално предвидения ред за зачитане на привилегия с отделна сметка за разпределение по чл. 724 ТЗ на цена на заложена или ипотекирана вещ, съответно на вещ, върху която има право на задържане, но не и на възбрана или запорирана вещ.

В определение 252/19.04.2021 г. по т. дело 552/2020 г. на ВКС, I ТО също са изложени аргументи, че със запора и възбраната, вписани по реда на ЗОЗ, разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ в полза на обезпечения кредитор не се поражда привилегия за предпочтително удовлетворяване преди останалите кредитори, а се урежда въпроса за предимството при конкуренция между различните способи за принудително изпълнение върху едно и също имущество, като вписването на насочването на изпълнение по реда на ГПК и ДОПК има за последица да осуети пристъпването към изпълнение от страна на заложникът кредитор (чл. 32а ЗОЗ).

Така и в определение No 50091/13.02.2023 г., постановено по Т.Д.]У2 1462/2021 г. на ВКС, I ТО. е посочено, че „ Освен това, както в теорията, така

и в съдебната практика, при съобразяване нормите на чл. 459, ал. 1 вр. чл. 457, ал. 1 и чл. 460 ГПК, чл. 217, ал. 1 и, ал. 3 и чл. 194, ал. 5 ДОПК, чл. 638, ал. 4 ТЗ и т. 7 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, вече е **наложено становище за прилагане на нормата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ корективно относно частта □, визираща вземания, обезпечени със запови и възбрани, вписани по реда на ЗОЗ**, а именно - в смисъла, възприет и от въззивната инстанция в обжалваното решение, че в полза на кредиторите, обезпечили изпълнението на вземанията си с тях, не се поражда привилегия за предпочтително удовлетворяване преди останалите кредитори.“

В допълнение, процесният запов е вписан в ЦРОЗ след датата на открИ.не на производството по несъстоятелност на длъжника.

Поради това подаденото възражение от кредитора НАП е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Водим от горните съображения, СГС, VI-10 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение, вх. номер 51603/31.05.2023 г. на кредитора НАП (подадено по пощата на 25.05.2023 г.) срещу Списък на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал.1 от ТЗ, обявен в ТР под номер 20230518095425 по партидата на Д.Х. БГ ЕООД.

ОДОБРЯВА на основание чл. 692, ал.4 от ТЗ СПИСЪЦИ НА ПРИЕТИТЕ ВЗЕМАНИЯ НА КРЕДИТОРИТЕ НА Д.Х. БГ ЕООД, ЕИК ***** по чл. 685, ал.1 и чл. 688, ал.1 от ТЗ, обявени в Търговския регистър под номера 20230518095425 и 20230627121211.

СВИКВА, на основание чл. 674, ал. 2 от ТЗ, Събрание на кредиторите на Д.Х. БГ ЕООД, ЕИК *****, на **10.10.2023 г. от 13,20 ч. в Съдебната палата, гр. София, бул. „Витоша” № 2, заседателната зала на търговски състав 10** на Софийски градски съд, с дневен ред по чл. 677, т.8 от ТЗ:

1. Изслушване на доклада на временния синдик по чл. 668, т. 3;
2. Избор на постоянен синдик и определяне размера на текущото възнаграждение на синдика;
3. Избор на комитет на кредиторите;
4. Определяне начина на осребряване на имуществото на длъжника - като цяло, на обособени части или на отделни имуществени права, метода и условията на оценка на имуществото, избора на оценители и определянето на възнаграждението им;

Участието на кредиторите в събранието на кредиторите ще се извърши при условията на чл. 676 вр. чл. 673 от ТЗ.

Определението на основание чл.692, ал.5 от ТЗ да се обяви в Търговския

регистър.

Определението да се впише в нарочната книга по чл.634в, ал.1 от ТЗ на Софийски градски съд.

Препис от определението да се изпрати на синдика.

На длъжника е връчено на основание чл. 50, ал.2 от ГПК чрез прилагане по делото.

Съдия при Софийски градски съд: _____